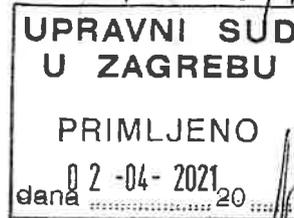




REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16



Poslovni broj: Usž-127/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice iz koju zastupa opunomoćenica . odvjetnica u protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežnu djelatnost, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3348/19-9 od 27. listopada 2020., na sjednici održanoj 11. veljače 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužiteljice i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3348/19-9 od 27. listopada 2020.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke tuženika, Klasa: UP/I-344-08/19-01/474, Urbroj: 376-05-2-19-4 od 5. rujna 2019.

Odlukom tuženika od 5. rujna 2019. odbijen je zahtjev tužiteljice za rješavanje spora tužiteljice s operatorom javnih komunikacijskih usluga

Protiv označene presude tužiteljica je podnijela žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., - dalje: ZUS). U žalbi ističe da joj prilikom kupnje mobilnih uređaja nisu uručeni ugovori te da su ugovori koje nije osobno potpisala tek naknadno poslani. Ističe da je sud na tu okolnost trebao saslušati svjedoka. Ističe da između tužiteljice i operatora javnih komunikacijskih usluga nije sklopljen pretplatnički ugovor jer ne postoji dokaz da su sporni ugovori potpisani od strane tužiteljice. Ističe da u slučaju da je zaista pristala da se skeniranjem njenog potpisa potpišu pretplatnički ugovori, zasigurno ne bi neposredno nakon saznanja da je s njom sklopljen pretplatnički ugovor podnijela prigovor i tužbu pred nadležnim sudom. Smatra da nitko ne može odgovarati za obveze na temelju ugovora koji nije vlastoručno potpisan. Predlaže da ovaj Sud poništi prvostupanjsku presudu, sam otkloni nedostatke i presudom riješi stvar.

U odgovoru na žalbu tuženik ističe da se njegova odluka kao i prvostupanjska presuda temelje na primjercima potpisanih ugovora koje je dostavio Ako tužiteljica smatra da su potpisi krivotvoreni, ima pravo pokrenuti kazneni postupak protiv

odgovornih te ako se u tom postupku utvrdi da su njeni navodi utemeljeni, ima pravo na obnovu upravnog postupka koji je predmet ovog spora. Ističe da je odluku donio na temelju dokaza koji se nalaze u spisu u koje nema razloga sumnjati. Predlaže odbiti žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija odnosno da oni ne utječu na donošenje drukčije odluke.

Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu, uz činjenice koje je sam utvrdio, uzeo u obzir i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke (članak 33. stavak 2. ZUS-a).

Člankom 51. stavkom 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17.) propisano je da se u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. toga Zakona.

U žalbenom stadiju postupka među strankama je sporno je li tužiteljica potpisala pretplatničke ugovore s 2. siječnja 2019., odnosno je li operator javnih komunikacijskih usluga svojim postupanjem povrijedio odredbe pretplatničkog ugovora.

Ovaj Sud smatra da svojim prigovorima iznesenim tijekom postupka, koji su se više puta mijenjali i prilagođavali okolnostima, tužiteljica nije dovela u sumnju činjenicu da je potpisala sporne ugovore. Pri tome valja istaknuti da spisu predmeta prileži zahtjev za fiksinih uslugama i zahtjev za mobilnim uslugama oba potpisana od strane tužiteljice na dan 2. siječnja 2019.

S obzirom da iz spisa predmeta proizlazi da je tužiteljica potpisala sporne ugovore i da su joj njeni primjerci ugovora uručeni prilikom potpisivanja ugovora, a da, s druge strane, tijekom postupka nije dokazano da bi kršio odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama ili odredbe Općih uvjeta poslovanja, odnosno odredbe pretplatničkog ugovora, ovaj Sud smatra da je pravilno primjenom članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama odbijen zahtjev za rješavanje spora između korisnika i operatora.

U odnosu na žabene navode koji se odnose na neizvođenje nekih od predloženih dokaza, prema stavu ovog Suda, prvostupanjski sud je tijekom postupka pravilno primijenio odredbe članka 33. ZUS-a kojima su određene ovlasti suda prilikom provođenja dokaza i utvrđenja činjeničnog stanja. Polazeći od činjenice da je razlog za podnošenje zahtjeva za rješavanje spora između korisnika i operatora bila sporna činjenica jesu li tužiteljica i operator sklopili pretplatnički ugovor, ovaj Sud ne nalazi da bi odbijanje dokaznog prijedloga za saslušanje svjedoka koji ima samo posredna saznanja o spornom događaju utjecalo na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

Slijedom navedenog, Sud smatra da prigovori tužiteljice nisu osnovani niti od utjecaja na drugačije rješenje predmetne stvari, a osobito jer se u bitnome radi o prigovorima koje je isticala i tijekom prvostupanjskog upravnog spora, o kojima se prvostupanjski sud detaljno očitovao, a s tim zaključcima je u cijelosti suglasan i ovaj Sud.

Budući da je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužiteljica pobija prvostupanjsku presudu, kao niti razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj

dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a), na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 11. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštení službenik:

